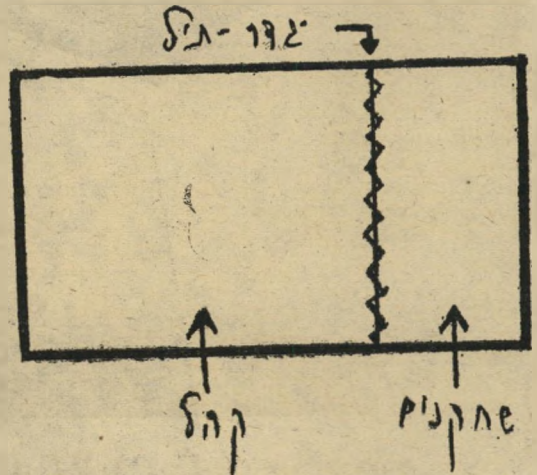

למה כלא 6?

פעם, בתקופה שלאחר ששת-הימים ושלפני יום-הכיבוש מורים רציני לכתוב מחזה על תהליך הפיכתם של קבוצת אנשים מאסירים לסוהרים; על איך הפכנו אנחינו, היהודים, מנרדפים-אסירים (שיא הדיכוי - טבח ששת המיליונים) לרודפים-אסירים (בעיקבות כיבוש "השטחים" במלחמת ששת-הימים).

בדרך לכתובת המחזה יצאתי מן החנחה שאם נחלק שטח סגור עליי גדר-תיל, לא ברור כלל וכלל מיהו הסוחר ומיהו האסיר במצב, אלא אם נגדיר בבירור את המצב, וגם אז המצב לא ברור. לכן רציני שאולם החנחה יראה כך:

ומתוך הסתכלות בשירטוט הלכו ונאו בני רעיונות והברקות וקישורים והשלכות, אלא שבמקום מחזה הצלחתי, כרגיל, להוסיף עוד תיק של רעיונות לערימת התיקים שלי.

על כריכת התיק כתבתי את שם המחזה - "כלא 6". למה? כי הסיטואציה היא של כלא ולמיסטר 6 כמו משמעות, כמו שכבר הבנתם (אם הייתי מוציא אלבום, במקום לכתוב מחזה, היו ודאי קוראים לו "מששת המיליונים לששת הימים - סיפור של עם").

אגב, לאלה שכבר מתרגזים, אני רוצה להודיע שנוכו, לא רק היהודים הפכו מאסירים לסוהרים וכו' וכו'. וגם נכון שאנשים כפרטים, בכדי להגיע לאושר, מדכאים אחרים (אבל את השטח הזה אני משאיר, תוך הסרת הכובע, להנוד ליון, שיכול כמובן לדרוך עליו, אם זה מה שיעשה אותו מאושר) ושכל מיני עמים, בכדי להגיע לעצמאות, מדכאים אחרים (ראה פאקיסטנים שמקבלים

עצמאות ומדכאים בנגלים שמקבלים עצמאות ומדכאים פאקיסטנים וחוזר חלילה). אבל מה - "אנחנו יהודים", לא?

אה, ועוד משהו - כשמרצה מלחמת יום-הכיפורים דווקא בשישי לאוקטובר, התחלתי כבר באמת להיות מודאג מהמיספר הזה שש. ויכול מאוד להיות שסיפרתי לכם את כל הסיפור הארוך הזה שנקרא "למה כלא 6" רק כדי להסיר ממני את הכישוף הזה של השש.

מה יש? שתיסבלו גם אתם קצת.

פאראנואידי זה לא שם של מצלמה

כשלמדתי פסיכולוגיה הגענו יום אחד אל הסכיופ-רניה, וכשהתקרבונו אל הפאראנויה (שהיא תת-ענף של הסכיופ-רניה) ניסח המרצה להסביר לנו מדוע אי-אפשר לרפא פאראנויה עליידי שיכונע ראציונאלי של הלו-קה בה. הוא סיפר לנו שקיים מה שנקרא "הגיון פאראנואידי" וגם נתן דוגמה:

היה פאראנואידי אחד שהיה יושב לו בכיסא-מס-תובב. כשהיה פונה מימנה היה קוטזוב, מכניעו של נפוליון, וכשהיה פונה שמאלה היה חניבעל, הוצח האלמים.

ניגש אליו המרצה שלי ((וכאן המקום להוסיף, "הוסיף המרצה, "שפאראנואידים הם בדרך כלל אנשים אינטליגנטים מאוד") ואמר לו: "תראה, אתה הרי בחור אינטליגנטי ואתה יודע שקטזוב וחניבעל היו בהפרש של מאות שנים זה מזה, אז איך יכול להיות שאתה שניהם?"

"אה, תקע הפאראנואידי מבט מבין וסלחני במרצה שלי, גם אתה קראת את הספרים שלהם."

וזהו. ועכשיו לך ותשבור את ההגיון הזה.

למה ניזכרתי? כי לפני כמה זמן נגררתי איכשהו לוויכוח עם קרויאני * צעירה והיא ניסתה שעה שלמה להסביר לי שהנה... יש הנחות בסיסיות ועליהן בנויה תורה ושהתורה לא סותרת את הנחות ושאים מקבלים סתירה או משנים את ההנחות.

כן - אני אומר לה - אבל זה לא אומר ש,ככה זה החיים. אין קשר בין זה שהתורה לא סותרת את עצמה לבין נכונותה או אי נכונותה.

אבל - אומרת היא - עובדה, אין סתירות. אני כבר מתרגז ומספר לה את הסיפור הנ"ל על הפאראנואידי. אבל גם זה לא עוזר.

תשמע את ההנחות - היא אומרת לי - ותראה שאין סתירה.

לא מעניין אותי ההנחות - אני צורח - ולא איכפת לי שאין סתירות. ואני חוזר ומספר לה את הסיפור הנ"ל על הפאראנואידי.

לא עוזר לי כלום. אתה סגור לתוסם וצרי-מחשבה - היא מסבירה לי - כי אתה לא רוצה לשמוע את ההנחות והולכת ופורשת לה נעלבת.

לך תתווכח עם דתיים. אבל אין דבר - גם אני אוהב לפעמים להיות פאראנואידי. כשזה בא לי, אני יורד לקפיטריה של האוניברסיטה לעשות עניינים לבחור

* קרויאנים - כת מאמינים קטנה שאימצה לה את התורה לה מטיף ד"ר משה קרוי. (ע"ע סוס קרויאני).

רות ומחליט מראש, כמיטב ההגיון הפאראנואידי, שמה שאני לא אעשה יילך לי.

זהו עובד. בפעם האחרונה תקעתי עניינים בבחורה שחרחרת והמודה ולא עזבתי אותה לרגע, תוך שאני מסביר ליושבי השולחן סביבי את המתרחש:

1. היא לא מסתכלת עלי בכלל - התאחזה בי לגמרי, אבל מתביישת נורא.

2. מסתכלת עלי כל הזמן - עובדה.

3. מסתכלת עלי מדי פעם - התאחזה, אבל קצת מתביישת.

4. יושבת - עובדה, רוצה שנמשיך להסתכל זה בזו.

5. קמה - מרוב התאחבות היא כבר לא יכולה לשבת במקום.

6. הולכת - עובדה, כנ"ל.

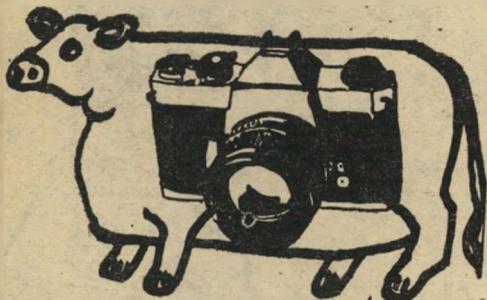
7. חוזרת - נו! !

8. מתנשקת עם בחור - ברור לגמרי. רוצה שאקנא.

9. מתיישבת בשולחן אחר, מלא בחורים - כנ"ל, רק יותר.

10. היא באה לשבת בשולחן לידי - נו, היא כבר מאוהבת בי מעל לראש.

זהו. אני קם וחולץ. אני את שלי עשיתי.

אלא שלמחרת באה אלי בחורה שישבה כל הזמן בשולחן שלי ואומרת, כולה התלהבות: "ראית איך שהלך לך עם ההיא? אבל מה, אתה פרייר. כשהיא כבר באה לשבת לידיך - הלכת. אבל, בחיי, איך שחלך לך..."

עוד פאראנואידיה.

ולאט-לאט, כשאתה מסתכל סביבך, אתה בתור פאראנואידי ותיק, מגיע מהר מאוד למסקנה שבעצם כולם פאראנואידיים. וזה שכולם פאראנואידיים, הרי זה הסבר נהדר, במיטב ההגיון הפאראנואידי, לחיים. כי כל מה שמי שלא יחיה יעשה ולא יעשה - זה בגלל שהוא פאראנואידי. וזהו.

וגם אפשר לבנות על זה תורה שלמה, שיכול להיות שלא תסתור את עצמה, ולפתח ולנסח ואולי אפילו להרצות על זה באוניברסיטה.

אז מה?

ראיון השבוע

יש דעות פוריות.

אני: האם אירעו מיקרים, בהם נטפלו סטודנטים ערבים לסטודנטיות יהודיות בצורה שאיננה תלפת קמפוס אוניברסיטאי?

תשובתי: כן ועוד איך. היה מיקרה ממש נורא כסטודנט ערבי

אני: שצריך להגיד תודה שנותנים לו בכלל ללמוד באוניברסיטה

תשובתי: נכון. ובכן הוא מצץ לסטודנטיות יהודיה אני: שהייתה יכולה להיות ביתי או ביתך או ביתו של כל אחד מכם

תשובתי: נכון. הוא מצץ לה את הפיטמה של השד השמאלי

אני: כמובן

תשובתי: במשך 2-3 דקות ואחר-כך עוד העיז ללקק ולנשק לה את כל השד

אני: ולדגודג לה אותו עם השפם

תשובתי: נכון. וגם היו מיקרים שסטודנטים ערבים ממש זיינו סטודנטיות יהודיות

אני: ממש זיינו סטודנטיות יהודיות שהיו יכולות להיות ביתי או ביתך או ביתו של כל אחד מכם?

תשובתי: נכון. ולא הייתי מספר לך זאת, לולא ראיתי תי זאת במדעניי

אני: כן!

תשובתי: הוא, הערבי השחור, גהר מעל הבחורה היהודיה הלבנה, כשהיון השחור שלו בתוך הקוס הוורוד שלה וביצע תנועות ריתמיות כשהוא מתנשם בכבדות הייחה! הייחה! הייחה! הייחה!

אני: הייחה, הייחה, הייחה!

תשובתי: לא. הרבה יותר מהר - הייחה! הייחה!

הייחה! ואז הוא השמיע מין נחרת חזיר מלאת סיפוק על שהצליח לזיין יהודיה וזהו.

אני: כלומר - הם מזיינים את בנותינו!

וגם רוצה להוסיף שהסיסמאות כשלעצמן הן דבילות לחלוטין כולן. ורק מיקרה הוא שהנאצים בחרו לקשט את שערו של אושוויץ ב,העבודה משחררת" ולא ב,נעבוד ונחיה" או, "אם נעבוד - נעמוד". ואם אומנם כך היה קורה, אז ייתכן מאוד ש,מעריב" או, "ידיעות" היו בוחרים בסיסמה, "העבודה משחררת" לתחרות העובדים המצטיינים שלהם. חח! חח!

אסרציאציה

0316028

קרבי ציב